

vil heller ikke kunne se et større. Han vil i det hele ikke være i Stand til at læse Tal.

Justitsministeren (Alberti): Da jeg for lidt siden ved Afslutningen af mine Udtalelser tog et Forbehold mod eventuel Benyttelse af min bekendte englelige Taalmodighed, havde jeg ikke ventet, at jeg allerede nu skulde blive nødt til at lade dette Forbehold træde i Kraft, men det ærede Medlem, der nu satte sig, har paa ny fremført, at jeg skulde have givet en Automobilist en Ekstratilladelse til at køre i Nordsjælland. Jeg skal derfor gentage min Modsigelse deraf.

J. Christensen: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem for Lyngby (Wilmann), at jeg slet ikke har haft Tanken rettet paa den Automobilfører, han sigtede til. Vedkommende kørte kun i meget kort Tid derude. Det var mangfoldige andre Tilfælde, jeg tænkte paa.

Jeg skal blot endnu sige til det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Benzon), at jeg ikke har talt om, at jeg ønskede, at der skulde ringes haardt, for at man kunde faa Tid til at køre i Skjul ind i Skoven. Jeg har netop sagt, at naar man paa Afstand hørte eller saa et saadant Automobil, var Hensynsløsheden fra Automobilistens Side saa stor, at man i Høj og Hast maatte køre ind i Skoven og holde der.

Krabbe: Hvad angaar de Bøder, der bleve nævnte, vil det gaa saaledes, at de, hvis det ikke siges i denne Lov, hvem de skulle tilfalde, ville tilfalde Amtsfattigkassen paa Landet og Fattigvæsenets Kasse i Byerne. Det er nemlig en almindelig Lovregel. Vilde man nu lade det blive herved eller indsætte en Bestemmelse om, at de skulde tilfalde de fri Fattigkasser, vilde dette blot have til Følge, at der, naar Retsreformens Regel om alle Bøders Henlæggelse til Statskassen traadte i Kraft, vilde komme til at paahvile Statskassen en videregaaende Pligt til at vederlægge den paagældende Kasse det Tab, den lider ved, at Bøderne gaa ind i Statskassen. Saa synes jeg egentlig, det er naturligt straks at sige, at de gaa i Stats-

kassen. Imidlertid, det er ikke noget betydeligt Spørgsmaal. — Det er den højtærede Ministers Mening, at Loven bør udelukke, at et Amt ved en Politivedtægt kan iværksætte noget Forbud mod Automobilkørsel i det paagældende Amt. Det har jeg ogsaa anset for selvfølgelig, og er saaledes her ganske enig med den højtærede Minister. Men jeg føler mig ikke fuldstændig beroliget ved Henvisningen til § 16, saaledes at jeg allerede ser dette udtrykt i Loven. § 16 omhandler egentlig kun, paa hvilke Veje Automobileerne maa færdes, og i § 1, der er den væsentlige Bestemmelse, staar der ikke, at Automobilkørsel er tilladt. Der tales kun om Regler for, hvorledes Automobilkørsel maa foregaa, og i andet Stykke af § 1 overlades det til den lokale Lovgivning, Politivedtægterne, at give Regler for al offentlig Kørsel. Der synes altsaa at staa en Adgang aaben for Amsraadene til at vedtage Forbud. Jeg antager nu ikke, at en saadan Konflikt vil indtræde, og hvis den indtraadte, kunde den fjernes, men man bør dog sørge for, at Lovforslaget tydeligt og uomtvisteligt udtrykker det, vi ville have udtrykt i det.

Justitsministeren (Alberti): Jeg vil blot over for det ærede Medlem gøre opmærksom paa, at Udtrykket i § 1 „offentlig Kørsel“ sigter naturligvis ikke til almindelig Kørsel, men til Kørsel til offentlig Brug som med Drosker, Omnibusser og lignende.

Krabbe: Under dette er jo ogsaa indbefattet Kørsel med Automobileer.

Justitsministeren (Alberti): Ja, naturligvis, Automobildrosker og Automobilomnibusser.

J. Jensen (Kjøbenhavns 10de Valgkreds): Den ærede Justitsminister sagde, at jeg havde Uret, naar jeg i Gaar havde bemærket, at jeg fandt, at Forslaget sigter til at lægge Automobilkørslen alle mulige Hindringer i Vejen. Ministeren sagde, at han meget bestemt maatte modsige dette, det var ikke Hensigten at lægge Hindringer i Vejen for denne Kørsel, men at regulere den. Jeg var for saa vidt meget glad ved denne Udtalelse, som jeg da gik